

Для досягнення цих цілей автор пропонує три підсистеми управління фінансами на підприємстві: управління грошовими потоками; управління платоспроможністю; управління доходами, витратами і прибутком.

Для прийняття ефективних управлінських рішень лише даних фінансової звітності недостатньо. Інформаційне забезпечення системи управління фінансами підприємства пропонуємо будувати з використанням інформаційних звітів за такими рівнями:

- оперативний - звіти, які використовуються для щоденного управління підприємством;
- поточний - щомісячні звіти, які відображають доходи і витрати за видами діяльності підприємства та його платоспроможність;
- результативний - річні звіти, що відображають фінансовий стан підприємства на кінець звітного періоду.

Система управління фінансами на підприємстві передбачає дотримання певних правил. У переліку таких основних правил автор пропонує наступні:

- створення матеріальних і фінансових резервів;
- забезпечення прибутковості підприємства як головної мети любого господарюючого суб'єкту;
- постійне використання ефекту фінансового важеля;
- поточне планування, контроль та аналіз балансу грошових надходжень і платежів підприємства;
- контроль та ліквідація виникаючих касових розривів.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ОБЛІК ПОСЛУГ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ

Христенко А.О.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Вивченням питань, пов'язаних з обліком готової продукції, займалися провідні вітчизняні та зарубіжні вчені. З огляду на їх дослідження питання обліку готової продукції на підприємствах і досить залишається актуальним і потребує вирішення. Відмічаємо, що відсутність системних і комплексних підходів в обліку продукції не дає нам змогу отримати інформацію, необхідну для прийняття рішень. Відповідно до НП(С)БО 9 «Запаси» ми знаємо, що готовою вважається та продукція, що пройшла процес виготовлення на підприємстві, призначена для продажу і відповідає певним технічним та якісним характеристикам, це ж стосується наданої послуга, передбаченої договором.

Отже, в своїй діяльності крім випуску продукції, підприємство може виконувати роботи та надавати послуги для підприємств або фізичних осіб. Тобто на відміну від речовинної продукції, цей вид продукції називають «виконані роботи та послуги». Таким чином, продукція підприємства складається з наданих послуг, як на нашому підприємстві. Отже, бухгалтерський облік наданих послуг повинен забезпечити контроль за

виконанням завдань згідно договорів з замовниками послуг; своєчасною випискою документів; поданням розрахункових документів замовникам та контролем за здійсненням платежів; використанням матеріальних і фінансових ресурсів що здійснюються за допомогою складання планових і фактичних калькуляцій собівартості послуг.

Підприємство відповідно до виду діяльності здійснює перевезення на договірних підставах дотримуючись цивільного кодексу, податкового кодексу, закону України «Про транспортно-експедиторську діяльність», та правил перевезення вантажів, затверджених наказом Міністерства транспорту України. Транспортні засоби для перевезень мають технічну й комерційну придатність. Технічна придатність, це їх справність, а комерційна включає в себе інші властивості транспортних засобів. Наприклад, якщо транспортні засоби мають забруднення, стійкий запах, не продезінфіковані, що може під час транспортування негативно вплинути на якість вантажу. Зазначаємо, що якщо є порушення зобов'язань, які випливають з договору перевезення, в такому разі сторони несуть відповідальність, встановлену за домовленістю між ними, якщо інше не передбачено законом. Оскільки Цивільний Кодекс України визначає лише загальні умови відповідальності відправника, перевізника та одержувача вантажу за порушення що випливають з договору перевезення. Більш детальніше питання відповідальності на піддослідному підприємстві регулюються транспортними кодексами. Договірні відносини на підприємстві передбачають що одна сторона несе зобов'язання з доставки довіреного їй другою стороною (відправником) вантажу до пункту призначення та видачі його особі, яка має право на одержання цього вантажу, а відправник зі свого боку зобов'язаний сплатити за перевезення вантажу встановлену плату.

Згідно чинного законодавства наше підприємство має право:

- застави на вантаж який йому передано або ж має право притримати його для здійснення внесення провізної плати чи інших платежів, якщо інше не встановлено законом та іншими нормативно-правовими актами або не впливає із суті зобов'язання (ч. 4 ст. 916 ЦК України);
- якщо вантаж подано у тарі чи упаковці, що не відповідають встановленим нормам та вимогам, відмовитися від прийняття такого вантажу, або, якщо він поданий з відсутністю або ж неналежного маркування вантажу (ч. 3 ст. 917 ЦК України).

Зазначаємо, що якщо є порушення зобов'язань, які випливають з договору перевезення, в такому разі сторони несуть відповідальність, встановлену за домовленістю між ними, якщо інше не передбачено законом. Оскільки Цивільний Кодекс України визначає лише загальні умови відповідальності відправника, перевізника та одержувача вантажу за порушення що випливають з договору перевезення. Більш детальніше питання відповідальності на піддослідному підприємстві регулюються транспортними кодексами.

Відповідальність підприємства настає у разі:

- ненадання транспортного засобу;
- нестачі, пошкодження або втрати вантажу;

- прострочення терміну доставки вантажу;
- надання під навантаження непридатного транспортного засобу тощо.

Існує думка, що відповідальність перевізника завжди обмежена, бо відшкодуванню підлягає лише фактичне заподіяння збитків. Тобто у будь-якому випадку сума збитків не може бути за більшою ніж вартість втраченого вантажу. Однак все ж таки в разі втрати вантажу перевізник має відшкодувати не лише збитки, а й стягнути за цей вантаж плату, за умов що вона не була включена у вартість втраченого вантажу. Але витрати і збитки, що не передбачені договором перевезення, не підлягають відшкодуванню.

Література:

1. П(С)БО 16 «Витрати», затверджене наказом Мінфіну України від 31.12.1999 р. № 318 : за станом на 11.11. 2021 р. URL: <https://zakon.help/article/polozhennya-standartbuhgalterskogo-obliku-21>.

2. Коляда А. Л. Сучасні аспекти аналізу реалізації продукції *Актуальні проблеми обліку, контролю та економічного аналізу в Україні*. Одеса: ОНЕУ, 2017. С. 129-130.

3. Лютова Г. М. Методичні аспекти обліку готової продукції *Фінансовий простір*. 2017. № 1 (25). С.81.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ЯК ОБ'ЄКТА ОБЛІКУ

Ярошенко Б.В.,

*Науковий керівник : Вербицька В.І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Усі працівники, які працюють на підприємствах на умовах найму, отримують за здійснену роботу від роботодавця зарплату - кошти у вигляді певної суми, що компенсують його витрати праці та забезпечують йому певний рівень задоволення особистих, а також потреб членів його сім'ї, яка може приймати дві форми - матеріальну та грошову (зазвичай найприйнятніша).

Вчені та дослідники вважають, що заробітна плата є складним економічним явищем, оскільки:

1. Заробітна плата являє собою витрати виробництва для роботодавця, і він намагається їх максимально зменшити, особливо якщо вести розрахунки на одиницю виробу.

2. Заробітна плата для працівника є доходом, який він прагне максимально збільшити, обумовлюючи досить високий рівень оплати.

3. Заробітна плата тісно пов'язана з цінами, перш за все на споживчі товари та послуги. Чим більша ціна на споживчі товари та послуги, тим менше можна купити на виплачену співробітнику заробітну плату, тим нижчий рівень задоволення його потреб, тим більший розрив між номінальною та реальною заробітною платою. І працівник, і роботодавець, обов'язково враховують динаміку та рівень цін на споживчі товари обмовляючи умови оплати.